

Štajerc" izhaja vsaki petek datiran z dnevnim naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četrta leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnina z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravniki se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje števil 3.



Slava Tebi, ki si nas kmete ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak terek zvečer

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža

Štev. 38.

V Ptuj v nedeljo dne 22. septembra 1907.

VIII. letnik.

Kmet nastopa. . .

Für Halm und Ar auf immerdar!

Nekaj veličastnega tiči v tem, da se dviga kmet iz obupanega spanja in nastopa kot mož, ki zahteva svojo pravico. Slepi bi morali biti povzročitelji velike in male politike v Avstriji, in bi ne opazili mogočnega naraščajočega armado kmetov vseh narodov, — slepa bi morala biti vlada, ko bi ne čutila, da ima odslej računati na kmetjski četami. . . Kdor je videl nedeljski kmet štajerskih kmetov v Gradcu, ta si ne more prikriti velikanskega pomena združenega kmetijskega dela. Velikanske kmetije, t. zv. „Annensäle“, so bile napolnjene z zadnjega kottička, tisočeri kmetje so bili prišli iz vseh krajev zelene Štajerske, — mož ki možu so stali, Zgornji Štajerci in Spodnji Štajerci, eden poleg drugega. Veselo znamenje je to! Veselo znamenje v prvi vrsti zato, ker je doslej avstrijske kmete ali duševno nemarjalo, ali pa zapeljavalo v nemarno, nezmislno politiko, katere edini namen je bil, izprazniti kmetove žepce. Nič, — brezpomembna oseba, mož brez vpliva in pomena drugih stanov, — to je bil doslej avstrijski kmet. Zdaj pa je prišlo agrarno gibanje velikanske valove metati, zdaj trka kmetijska pest vedno krepkeje na miniaturne palače, zdaj se pričinja kmet za vedeti svoje silovite moči. . . Kdor je v menažeriji ogledoval ujetega leva, ta si mora misliti: Kaj, ko bi ta veličastna žival drgnila glavo in pričela boj v veseli zavesti, da je nepremagljiva in da mora vse razpasti, kadar stoji pokonci in udari. . . Približno tako se nam zdajda kmetjski stan. Ujet, zaprt, izstradan je bil doslej in ni si upal pomagati, ker ni imel spanja v svojo moč, ker se ni zavedal svoje sile. No, — nedeljski kmetjski zbor v Gradcu je jasni dokaz, da so dnevi teme končani in da nastopa kmet na dan!

V raznih obzirih je bil kmetjski zbor v Gradcu važen. Prvo je, da so vsi govorniki naglašali, da mora odslej veljati geslo: Kmet za kmeta. Politične, verske, narodnostne razlike, — vse to nima tistega pomena, kakor stasovska dolžnost. Nikar ne zahtevajte od kmeta narodnih žrtev, dokler je izstradan, mučen, dokler mu jemljejo zadnji grizljaj kruha iz ust! Nikar ne vpijate, da mora kmet kot prvi v roki gladi, dokler ga z izkoriščanjem silite v glad in zločin. . . Ali važnost tega kmetijskega zbora je tičala tudi v tem, da se je pojasnilo enkrat neumne bajke, da so kmetje povzročitelji draginje mesa in kruha. Ni res in tisočkrat ni res, — kajti kmet ni in ne more biti vzrok splošni dragini. Kmet je bil doslej le vboja para, le človek brez pravice, brez zaščite, brez počitka. Kmetjski nasprotniki, vzemite dvojna očala in pogledite v zrcalo, morda vidite potem prave vzroke mesne in krušne dragine. Kmet prodaja danes svoje plodove ceneje ali pa po isti ceni kakor pred desetletji in to v kljub temu, da so cene vseh drugih življenskih sredstev zrastle.

Največji pomen kmetijskega zbora tiči pa v političnih izjavah. V veliki nevarnosti tičimo danes avstrijski državljani. Avstro-ograska pogodba se ima ponoviti, tista nesrečna tolikokrat prokleta pogodba, ki je omogočila, da so se Madžaroni na naše troške nažrili in da grozijo danes nam, to je svojim dobrotnikom. Ali naj bode ta pogodba zopet taka, kakor so bile dosedanje? Ali naj se zopet prodamo madžaronski sebičnosti? Ne, tega ne storimo več! Ko so se dosedanje avstro-ograski pogodbe sklepale, je avstrijski kmet še spal. Ali zdaj se je zdrnil in brez njegove volje se ne bode sklepala nobena pogodba. To je tudi izjavil vodja avstrijskih kmetov, Alfred Simitsch vitez Hohenblum, ki je z vplivom vse svoje osebe zaklical: „Avstro-ograska pogodba se ne bode uresničila, brez da bi se uresničile zahteve kmetijskega programa. In ako ne bi vlada vpoštevala to zahtevo, potem bomo kmetje to vlado vrgli.

Ni nam mogoče, da bi prinesli natančno poročilo kmetijskega zbora. Poročati hočemo le glavne poteze.

Kakor že rečeno, so bili „Annensäle“ natlačeno polni. To ni bilo več par stotin kmetov to so bili tisoči, ki so stali rama ob rami in dokazovali, da je kmet prvi gospod. V imenu sklicateljev je pozdravil predsednik c. k. kmetijske družbe grof Attems zborovalce. Pozdravil je zlasti navzoče: državnega poslanca, vojvodo kočevskega kneza Auersperga, načelnika nemške kmetijske stranke, drž. poslanca Peschka, poročevalca agrarne centrale, viteza Simitsch pl. Hohenbluma itd. Predsedništvo zbora je prevzel g. dr. Klusemann. V imenu mesta Gradec je pozdravil zbor podžupan g. Magg. Kot prvi govornik je prišel do besede državni poslanec Peschka. Njegovega govora posnemamo sledeče:

„Pozdravim vas v imenu kmetov sudetnih dežel. Kmetijsko gibanje je v Avstriji še čisto mlado, kajti kmeti so bili doslej le žoga za razne politične stranke. Industrija se je razvijala in kmete se je potisnilo v ozadje. Tako v drugih državah kakor tudi pri nas. Vsled vednega protežiranja industrije so bili kmetje prisiljeni, uresničiti svoje stranke. . . Združenje kmetov je veliko narodno delo. Kajti le gmočno dobrostoječe kmetijstvo zamore kaj uspešnega za narod storiti. Ali to združenje je tudi rešilno za državo, kajti država, kinima zdravega kmetijstva, tudi sama ne more biti zdrava. . . Kmetje ne nasprotujejo industriji; nasprotno ji hočejo celo pomagati, ker si hočejo zboljšati svoj položaj, — kajti „hat der Bauer Geld, hat es die ganze Welt. . .“ S temi besedami je opozarjal govornik na potrebo združenja kmetov in je končal svoj krasni govor ob velikanskem navdušenju.

Za poslanca Peschka je govoril knez Auersperg, vojvoda kočevski. O njegovem kakor o drugih govornih poročamo prihodnjic.

(Naprej prihodnjic).

Politični pregled.

Cene mesa so vedno predmet političnih preprirov. V zadnjem času so živinske cene zelo padle in vendar so ostale cene mesa na Dunaju

kakor v drugih mestih na isti višini. To je dokaz, da niso kmetji povzročitelji visokih mesnih cen, temveč le mesarji. Vsled tega je vložila nemška kmetjska stranka primerno interpelacijo na poljedelskega ministra. Le-ta je p. k. odgovoril in dokazal, da so na Dunaju od meseca novembra 1906 do junija 1907 cene goveje živine za 14 kron pri centu žive teže padle. Cene mesa pa niso padle. Novembra 1906 je koštala kila mesa na Dunaju 2 K 10 h in malo pozneje že 2 K 12 h, na kakeri višini je ostala. Mesarji se hočejo na trošek konzumentov na najhitrejši način obogatiti, krivdo visokih mesnih cen pa mečejo popolnoma neopravičeno na kmeta. Tudi zdaj pretijo mesarji s zopetnim zvišanjem cen. Zato je prav, da jih je kmetjski minister na § 51 obrtnega reda opozoril. Ta paragraf daje občinam pravico, da uvedejo glede potrebščin vsakdanjega življenja maksimalne tarife, to se pravi, da omejijo lahko brezvestno zvišanje mesnih cen. Minister je povedal tudi, da se mora preskrbljenost z mesom potom našega lastnega proizvodnje zgoditi, kar je mogoče s pospeševanjem planinstva in številnim pomnoženjem živine.

Deželne finance. „D. K.“ objavlja članek, iz katerega je naraščanje izdatkov posameznih dežel razvidno. Potemtakem so znašali izdatki:

	1. 1865	1. 1902.
N. Avstrijsko	3,174.000	39,016.000
Štajersko	2,192.000	22,855.000
Koroško	456.000	4,638.000
Kranjsko	345.000	3,924.000

Iz tega je razvidno, kako grozovito so narasli deželni izdatki in kako potrebno je, da stori vlada vse potrebno, da se reši dežele iz njih revščine.

Nobenih kontrolnih shodov. Letos se po naročilu ministerstva na Avstrijskem ne vršijo kontrolni shodi. Glavni raporti se vršijo kakor vedno.

Nobenih orožnih vaj? List „Deutsches Agrarblatt“ poroča, da se bode opustilo 1. 1908 ob priliki 60 letnice cesarjevega vladanja vse orožne vaje (Waffenübung). Upajmo, da je to resnica! Štajerski deželni zbor je prišel 16. t. m. svoje zasedanje. Razven raznih postavnih načrtov se je predložilo poslancem proračun za leto 1908. Potrebščine v proračunu znašajo 29,255.664 K. Zvišani so izdatki za deželno kulturo (2,563.000 K), za šolstvo (12,731.000 K), za realiteto (1,051.000 K), itd. Po otvoritvi je poročal posl. Ennispinner o neki osebni zadevi, posl. Kellersperg o prošnji nekega posestnika za dovolitev brezobrestnega posojila. Nadalje je govoril posl. Einspinner o predlogu posl. Stiger in tovarišev glede pospeševanja domače obrti. Stiger in tovariši so svoj čas poročali, da se naj dovoli v ta namen 5000 K. Predlog se je v primerni obliki sprejel. Posl. dr. Jurtela je poročal o prošnji občine Teharje, naj se ji dovoli porabo obč. denarja za cerkevno zgradbo. Posl. Resel se je izjavil proti predlogu, češ da občine nimajo pravico, izdajati svoj denar za cerkevno zgradbo. Jurtelov predlog pa je bil vendar sprejet. Potem se je poročalo še o nekaterih šolskih zadevah. Posl. Wastian je stavil vprašanje glede zgradbe mosta čez Dravo v Mariboru itd.

Koroški deželni zbor je bil 16. t. m. otvorjen. Posl. Steinvender je vložil predloge glede spremembe postav o volilni pravici, glede servitutov na gozdih in pašah, glede posojil deželnega hipotečnega zavoda itd. Posl. Pirker in Winkler sta predlagala povrnilo dela deželnih naklad, za most, ki se pije v hiši od družine in poslov. Po vložitvi raznih interpelacij so se zgodile razne volitve v razne odseke. Finančnemu odseku se je izročilo predloga deželnega odbora glede računskih zaključkov in proračunov deželnega sklada. Poljedelskemu odseku se je izročil predlog kmetijske družbe glede porabe Strutzmanove kmetijske ustanove v znesku 19.806 K. Istotako se je zgodilo s poročilom delovanja deželnega zavoda za zavarovanje živine. — 17. sept. se je izročilo odsekom razna poročila in predloge; m. dr.: predloge glede zakona za varstvo planinskih rož, glede splošne starostne preskrbe za distriktne zdravnike, gledeboljšanja planinstva, glede razvoja deželne hipotečne banke, itd. Govori se tudi o obdačenju avtomobilov.

Letošnja žetev. Poljedelsko ministerstvo poroča, da bude letošnja žetev precej dobra. Zimske plodove se je dobro spravilo in zimska pšenica bude več kot izvrstna. Jesenski nasadi so se zakasnilo za 2 tedna. Poletna rž je v splošnem precej trpela, oves pa je letos izborni zrastel. Pri koruzi je suša precej škodovala. Krompir je dobro uspel in le nekateri škodljivci so se v zadnjem času pojavili. Kar se vina tiče, bude izborni, v kolikor ga ni toča pobila. Sadje pa je letos zelo slabo uspelo. Razven nekaj jabolk in hrušk ni sadja. Veliko padanje cen se opazuje pri hmelju. V Saazu je prišla velika firma za hmelj Malzer in sin z 340000 K dolga v konkurzu.

Visoke kmetijske šole. Vlada je dovolila ustanovitve druge visoke kmetijske šole v Krakovi in trške v znesku 800000 K.

Dopisi.

Dobje pri Planini. Ker se naš župnik Vurkelc toliko opravičuje in trdi da iz prižnice govori le samo božjo besedo, hočemo spraviti v javnost za sedaj samo par nasprotnih slučajev: Ali je bila to božja beseda, ko ste 19. maja t. l. iz prižnice govorili, da prav ima kdor vam pomaga nagovarjati volilce, katerega kandidata morajo voliti za poslanca? Vse časti je vreden taki človek, ste rekli in ste naročovali možem iz občine Jurklošter, da mora vsak iti na ožjo volitev in voliti moža, katerega mu duhovniki svetujejo (Benkoviča), velik greh bo storil, kateri ne bo šel na volitev! Je bila to božja beseda, ko ste iz prižnice plaušali farane, da naj Vam prinesejo denarja, da bode te kupili kaplana? Grozili ste se kako bo nesrečen tisti, kateri ne bo denarja prinesel, trdili ste da mesca oktobra 1904 pride kaplan gotovo, in ste se izciganili na ta način tisoče krvavih kronic iz ljudstva, kaplana pa ni, ga ne bo, in se tudi čisto nič ne potrebuje, ako hočete Vi gosp. župnik le svoj posel opravljati? Je bila to božja beseda, ko ste iz prižnice v času občinske volitve razlagali, koliko odbornikov ima vsak za voliti, kateri možji se morajo voliti, in kedaj in ob kateri uri bo volitev? To so resnice svete vere, kaj ne Vurkelc? Dragi Vurkelc, dandanes ljudstvo samostojno misli, in razločuje božjo besedo od politike. Zdaj nismo več v časih prvega stoletja, zdaj ne bo šlo več s hujškarijami in plavšarijami. Radovedni smo pa tudi, zakaj ima župnik stalno plačo, da mora še zraven tiste za vse druge reči fehtat pčenoči, drugič gre fehtat oves, ajdo, jajce, kokoši i. t. d. ako pa hočeš da ti krsti otroka, mu moraš še posebej plačati in ako se hočeš oženiti mu moraš zopet posebej plačati ako želiš da bi molil očenaš za kakega bolnika mu moraš zopet plačati. Ja tristo medvedov zakaj ima potem še stalno plačo, če se mu mora vsako najmanjše opravilo še posebej plačati? Nikakor pa ne trdimo da vsi župniki s svojimi farani tako ravna; mi le dobro vemo, da Vurkelc tako ravna. V tej zadevi bo treba trkati na pristojnem mestu, in prositi da se napravi red. Toliko za danes, preveliko naenkrat ni dobro, ako ravno nam nikdar zmanjkalo ne bo.

Naprednjaki v Dobji.

Polenšak. Nekaj tukajšnih oseb ima vedno s kazensko sodnijo opraviti. Zdaj se gre za

laške hruške (rumpe), katere je gostilničar in sadni trgovec Schori za muštro dobil, da bi jih za mušto delati kupil. Mož se je, pred kratkim izrazil v svoji krčmi: da bi bile vendar že te pr. laške hruške zrele. Navzoče osebe so mislile, da bode zopet sad kupoval za most in se mu je zato muštre vposlalo. Ali Sori je kuštni gospod in jo je zopet drugače zasnal. Rekel je, da ga je hotela dotična oseba s tem žaliti. Pobasal je hruške v torbo, vzel puško in enega svedoka ter je popihal k obč. predstojniku A. Kovačiču. Vprašal ga je za svet in ga vzel tudi seboj. Taka grejo ti trije možakarji, dva s puškami in eden s palico, k dotičniku, kateri mu je hruške na dom prinesel. Mladi dečko, ki je pri svojih stariših, se je hudo prestrašil, ko stopijo ti obojeni možje v sobo in ga izprašujejo, zakaj je hruške prinesel. Sori mu je tudi obljubil, da bode zaradi hrušk zaprt. Tudi v gostilno Lovru so šli hruške kazati. — Župnik Valenko in mežnar Glavnik sta se svoj čas izrazila, da ne bode nikogar nič prosila. Ali komaj so si farani zrnja pridobili, že se je fehtarilo. Naj bi se vendar enkrat na pristojnem mestu končalo to odiranje kmetov! Še nekaj! Zdaj so pričele tudi Marijine hčerke po kazenski sodniji hoditi. Neka 50 letna Katerina Šampelj je hodila toliko dolgo dražiti in žaliti, da so jo 29. avgusta na 14 dni obsodili. To je vzgled za mlade dekleta! Čestitamo Vam, g. Valenko!

12 nevstrašenih apostolov.

Sv. Jakob v Slov. gor. Mnogokrat si že, predragi „Stajerc“, našega vrednega kaplana Rabuzeka pokrtačil. Danes pa Ti poročamo, da se ta fant niti za las ni poboljšal. — Od tega časa, ko se je priklatil ta paleček k nam, ni pri nas več mira. — Vedno „jaga“ po župniji kakor lovski pes in sa potepa po „kočah“ njegovih podreptnikov, kjer hujška ljudstvo in kuje z pomočjo njegovih agentov dopise za „Našo Moč“, z katerimi napada potem učitelje, posestnike in sploh vsakega kateri ne trobi v njegov rog. — Po noči se pa vlačijo po „faroškem hlevu“, akoravno bi moral biti po 9 uri v svoji sobi, ker ima od višje oblasti „policajstund“. — Dokaz, da tudi svojih višjih ne uboga. — Na prižnici udrha navadno po „Stajercu“, pri popoldanski službi pa draži ljudstvo posebno dekleta z izpraševanjem iz katekizma. — Boljše je, Rabuzek, da pustiš ti otrodstvo ljudstvo pri miru in izprašuješ rajše troje šolarje, da bodo vsaj pri prihodnji skušnji nekaj odgovarjali. — Ne pretepaj več ubogih šolarjev z matersko palico, ne nosi v šolo deklicam „cukri“, ne pohujšaj naših nedolžnih otrok z nesramnim govorjenjem, ne davaj šolarjem neumnih priimkov, ampak uči deco kakor se sliši, ker to je tvoja dolžnost! Zelo čudno se nam dozdeva, da se višje oblasti tak malo brigajo za obnašanje tega „hujškača“, in da ga ne odstranijo od nas. — Če se to ne bode kmalo zgodilo, bode tudi vere konec. — Predragi „Stajerc“! Povej nam, kako bi se rešili mi tega rogovileža, da bi se vrnil spet ljubi stari mir v župnijo? — O pomba neredništva: Najbolje je, da si obrnete pismo na škofa in mu naštejete vse čine tega fanta.

Iz Vojniške okolice. V Vojniku ne bo konca ne kraja teh veselje in teatrov, a samo zato, da se denar lovi od ubogih, zaslepljenih ljudi, pametni se itak ne približajo več, četudi so povabila frčala na vse kraje, tudi iz Celja se ni nihče več prikazal! Še-le pred tremi tedni se je taka veselica s teatom od dijakov, fantov in deklet vršila. a že zopet jo je mladi zdravnik, dr. Branko Žižek, za 8. septembra razobnal, a samo zato, da so si zopet denar pridobili. Ker še vstopnina 30 vin. ni zadostovala, to so še potem dekleta na vse pretege z venci, tombolo — pa skoraj prazno, le veliko števil — in šaljivo pošto, vsako po 10 vin., silile. No Bog žegnaj vsem potrebnem in zapravljevcem! Posebno neredno je to bilo, da so se tudi vsi otroci notri pustili, ako so le po 10 vin. plačali, in ti so stali neposredno pred odrom igre, kar za otroke nikakor ni bilo v redu. Najbolj smešno pa je še bil govor dr. Žižeka, kot sklicatelja veselice, ki se je prvokrat vjunčil, kot govornik nastopiti, a je pa tudi tako plašno in trepetaje govoril, da se mu je vsak hip nit govora pretrgati hotla, da skoraj ni vedel naprej; pripravljal pa se je že dolgo časa na to pridigo, da so že mnogi bili jako radovedni, kaj bode neki novega

povedal. Pa bilo bi boljše, da bi bil tiho ostal, ter svojo modrost za se obdržal, vsaj govoril je še le ponoči, ko so že mnogi odšli, ker poprej si ni upal začeti, ker strah ga je imel, četudi se je veselica že ob treh začela. Bode-li sedaj te norčarije že enkrat konec ali še gre do tretjega!!

* * *

Plajberk. Časnik „Mir“ piše v številki 38 sledeče: V Plajberku hoče občina slovensko gostilnico, pa jo zopet ne da okrajni glavar Grabmayer. — K temu odgovor: Plajberška-fara ima vkup okoli 90 odraslih in starih moških oseb, in so tri gostilne, ena v Podnu in dve v Plajberku; tako pride ena gostilna na 30 moških oseb, od teh 30 moških je več takih de pridejo v letu komaj šestkrat v gostilno v Plajberk; Tukaj je sploh poljedelstvo in nekaj drvarjev, drugega prometa ni Plajberška-fara je raztrešena, dolga od prve do zadje hiše 2 1/2 in široka 1 1/2 ure; zatorej še od teh veliko moških oseb ob nedeljah in praznikih po svojih opravihlih gre v Borovlje, Podljubel in Bistrice i. t. d. ob delavnikih pa tudi ne morejo v gostilnice hoditi, ker mora gledati vsaki, da dela in si živeže priskrbi. Te tri gori omenjene gostilnice so istotako slovenske. Nekateri mislijo, ako je na teh treh gostilnah napis „Gasthaus“, potem je že vse nemško. Zato hočejo tako gostilno, da bo imela slovenski napis, čeprav bo tudi znotraj namešano. Plajberžani pa tako dobro vejo, kje so gostilnice, če je slovenski ali nemški napis, to je vse eno. Pred tremi leti je bilo 70 dorašenih moških oseb več v Plajberku, kakor daes in so zadostovale tri gostilnice, in zdaj ko je vsako leto manj prebivalcev tukaj, pa hočejo naenkrat še eno „slovensko“ gostilno. Od teh treh gostilničarjev ne more nobeden samo od gostilne živeti, in morajo skozi poljedelstvo in na drugi način življenje preskrbeti. V Plajberku je komaj šest oseb, da tirajo še za eno gostilno, tistim pa rečemo: ako jim te gostilne niso všeč, naj pa grejo v gostilnice Podljubel, ali v Ljubel ali pa na Bistrice, saj tudi ni dosti oddaljeno.

Iz Bilčovsa na Koroškem. V naši fari, h kateri spadata dve pol. občini, Bilčovo in Zg. vasica, imajo klerikalci nož v roki. V sledečem naj povemo, kako ti ljudje gospodarijo. Pred kakimi 4 ali 5 leti se je tukajšni farovž popravil in se je zato več sto goldinarjev izdalo. Lani prišlo je našemu kranjskemu župniku Vintarju nakrat v glavo, da stanuje premalo „nobil“. Odborniki so bili takoj pripravljeni, da dovolijo potrebščine za nove poplave v znesku 2.000 K, od katerih plača verski sklad eno tretino. Župnik bi moral postavno tudi svoj donesek plačati; ali pozabil je menda na to in plačal ni niti vinarja. Zdaj se je iztrgalo skoraj nova okna in jih nadomestilo z novimi. Denar, ki se ga je porabilo za prve poplave, se je torej skozi okno vrglo. Komaj je imel župnik dovoljenje odbornikov v žepu, ko je že z novimi zahtevami prišel. Zahteval je, da se zida novo mežnarijo. Tu imamo nekega kmetakega sina, ki bi prav lahko službo mežnarja in organista opravljal. Ali župnik ni hotel opustiti sedanjega mežnarja, ker mu je bil ta vedno pokorni hlapec in je agitiral med volitvami tako, da bi se kmalu podplate znučal. Klerikalni odborniki so seveda tudi to zahtevali dovolili. Ali toliko poguma so vendar imeli, da so obenem sklenili, da ostane mežnarja last občine. To je bilo župniku preveč. Nakrat je oznanil raz prižnice, da naj posestniki prostovoljno toliko darujejo, da se zida mežnarijo. In res je dobil dovolj neumnežev. Hišo se torej zida in spada cerkvi. Na ta način je župnik kmete „potegnul“. Ako bi torej mežnar zidal svojo lastno hišo, potem nima občina niti pravice, da bi kakemu obč. revežu v mežnariji stanovanje dala. Tako gre stvar, ako so ljudje klerikalno zabiti. Iz teh vzrokov je imel tudi župnik s županom iz Bilčovsa, ostri razgovor, pri kateremu slišal je precej resnice. Zato je menda tudi prošil za prestavljenje v sv. Mihael, katero službo je tudi dobil. Veliko je veselje, da je šel. Njegova komanda in njegove zahteve so bile že prevelike. Pri slovesni pridigi je izjavil fajmošter, da odpusti vsem svojim nasprotnikom.